

maa have misforstaaet mig, naar han tror, jeg skulde have sagt, at det af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremsatte Forslag i Maj 1925 var udmærket. Det har jeg aldeles ikke sagt. Dernæst har det aldrig været min Mening, at den Arbejdsløshedslov, som nu forhaabentlig i Løbet af kort Tid bliver en Realitet, skulde kunne benyttes af de daarlige Arbejdsgivere. Det har ikke været Meningen, at den skulde kunne benyttes hverken af de gode eller de daarlige Arbejdsgivere, men den skal heller ikke som den nuværende kunne benyttes af de daarlige Arbejdere. Det er det, der er Sagen, den nuværende Arbejdsløshedslov har i visse Tilfælde kunnet benyttes saaledes, og derfor har det været nødvendigt at gennemføre visse Ændringer.

Endelig vil jeg til syvende og sidst sige til den ærede Ordfører Hr. Knud Kristensen der følte sig forholdsvis umotiveret irriteret over, at jeg havde sagt, at han alt for ensidigt havde betonet Betydningen af en Lønedsættelse her i Landet — det ærede Medlem begyndte at tale om Told og Doktrinisme —, at jeg har ikke nævnt disse Ord, det skal jeg nok vare mig for; overfor den Æmfindtlighed, det ærede Medlem aabenbart paa det Punkt er i Besiddelse af, kunde det ikke falde mig ind. Jeg har tilladt mig i al Beskedenhed paa en diskret Maade at sige, at denne ensidige Betoning kunde vi ikke deltage i, og naar det kan hensætte ham i den Grad i Harnisk, hvordan skal det saa blive senere hen? Jeg maa fastholde, at det ærede Medlem i sine Udtalelser ensidigt gik ind for den store Betydning af Lønedsættelser. Den ærede Ordfører bestrider, at han vil være ensidig; det glæder mig, jeg haaber, han ogsaa vil vise det i Gerning.

Dahlgaard: Den ærede Ordfører Hr. Knud Kristensens Forsøg paa at sammenligne den sociale Lovgivning med en Brandforsikringslovgivning skal jeg ikke gøre Forsøg paa at forstaa. Det, jeg gav Udtryk for, og hvori jeg tror, andre ærede Medlemmer vil være enige med mig, var dette, at der gennem det ærede Medlems Bemærkning angaaende den sociale Lov, vi her behandler, gik en Tendens i Retning af at karakterisere det, der foregik ved en saadan Arbejdsløshedslov, som en Kasten i Grams af Samfundets Midler til den Samfundsklasse, der fortrinsvis maa betjene sig af Arbejdsløsheds-kasserne, en Opfattelse, der syntes fuldkommen fremmed for hele den Side af Spørgsmaalet, der angaar den samfundsmæssige Interesse i Arbejdsløshedskassernes

Virksomhed. Men der er vist ingen Grund til at fordybesig deri, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har jo givet det ærede Medlem en Tilrettevisning for hans Ensidighed. For mit eget Vedkommende har jeg aldrig næret Skygge af Tvivl om, at det ærede Medlem hørte til dem indenfor Venstrepartiet, der staar længst til højre for det konservative Folkeparti her i Landet.

Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om, at mit Besparesforslag ikke er reelt, maa jeg gøre opmærksom paa, at dette Forslag er beregnet paa samme Grundlag som de Beparelser, Ministeriet har beregnet sit Forslag paa. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at Beparelsernes selvfølgelig vil tage af, efterhaanden som Arbejdsløsheden gaar ned, ganske paa samme Maade som de Beparelser, Ministeriet har regnet med. De 4 Mill. Kr.s Beparelse for Stat og Kommune kan derfor ganske sammenlignes med de 6 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven fastholdt jo ærligt og aabent sine Synspunkter overfor dette Lovforslag fra første Behandling, han havde ikke formaaet at præge Lovforslaget paa den Maade, han var gaaet ud fra, han havde ikke faaet sine Forslag vedtaget under de Forudsætninger, han den Gang tænkte sig. Herefter staar altsaa ogsaa det ærede Medlems Udtalelse ved første Behandling fast, at Virkningen af denne Lov først og fremmest vil blive en Overvæltning af Byrderne fra Staten, Fonden og Arbejdsgiverne til Kommunerne.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at det var ikke min Hensigt at rette nogen Bebrejdelse mod ham med Hensyn til hans Optræden som Minister overfor Kristelig dansk Fællesforbund. Jeg vilde ogsaa vanskeligt kunne gøre det, da jeg ikke kender de Forhandlinger, der har været ført; men jeg mener, som jeg ogsaa sagde, at Spørgsmaalet burde være løst under disse Forhandlinger. Een Ting er i alt Fald givet, at Ministeren efter den gældende Lov havde Bemyndigelse til at løse det. At der bestaar Vanskeligheder med Hensyn til Afgrænsningen mellem selvstændige Arbejdere og Lønarbejdere, er jeg ganske klar over, men disse Vanskeligheder vil efter Ministerens Bemærkninger ikke være fjernet ved den Affattelse af Loven, som Ministeren er gaaet med til.

Naar den højtærede Minister er enig med mig i, at Arbejdsgiverne ud fra en rent principiel Betragtning bør yde Bidrag til Imødegaaelse af den ekstraordinære Arbejdsløshed, forekommer det mig, at Ministeren ikke kan sige, at disse Bidrag